

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.10.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. działając na podstawie art. 83 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019r. poz. 300 z późn. zm.), w związku z art. 24 ww. ustawy po rozpatrzeniu wniosku Związku Zawodowego (...) w Ł. z dnia 20.09.2021 r. w sprawie zwrotu nienależnie opłaconych składek odmówił wnioskodawcy zwrotu nienależnie opłacanych składek z uwagi na błędy w dokumentach rozliczeniowych, które uniemożliwiają ustalenie poprawnego salda konta płatnika. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w wyniku analizy sprawy ustalono, że w okresie od 22.08.201 r. do 29.08.2012 r. u płatnika (...) w Ł. została przeprowadzona kontrola obejmująca okres od czerwca 2004 r. do grudnia 2010 r., w następstwie której zostały wydane decyzje wyłączające z ubezpieczeń społecznych ubezpieczonych płatnika. W wyniku prawomocnych decyzji płatnik powinien sporządzić prawidłowe dokumenty rozliczeniowe, natomiast z akt sprawy i zapisów na koncie płatnika wynika, że płatnik nie przekazał prawidłowych dokumentów rozliczeniowych za okres od maja 2005 r. do grudnia 2010 r. Zakład podniósł, że brak prawidłowych dokumentów uniemożliwia ustalenie stanu konta oraz ustalenie należności, których prawo do zwrotu nie uległo przedawnieniu. Organ rentowy wskazał też, że zasady postępowania w przypadku powstania nadpłaty na koncie płatnika z tytułu składek regulują przepisy art. 24 ust. 6a do 6g ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, akcentując, że zgodnie z art. 24 ust. 6g prawo do zwrotu składek nienależnie opłaconych ulega przedawnieniu po upływie 5 lat licząc od dnia ich opłacenia. (decyzja w aktach ZUS)

Odwołanie od w/w decyzji złożył Związek Zawodowy (...) w Ł. reprezentowany przez radcę prawnego, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i zobowiązanie ZUS II Oddział w Ł. do zwrotu odwołującemu kwoty 336476,53 zł wraz z odsetkami w wysokości równej odsetkom za zwłokę pobieranych zaległości podatkowych, od dnia złożenia wniosku tj. 20.09.2021 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych oraz o zobowiązanie Zakładu do wskazania wysokości nadpłaty jaka widniała na koncie płatnika na dzień 20.09.2021 r. Odwołujący w uzasadnieniu, powołując się na wyrok SN z 4.06.2019 r. III UK 155/18, podkreślił, że ZUS nie może odmówić zwrotu nadpłaty składek powołując się na niezgodność rzeczywistego stanu należności ze stanem konta płatnika (na jego korzyść), która wymaga korekty poprzez złożenie przez płatnika deklaracji korygujących bądź sporządzenia deklaracji korygujących z urzędu, a także, że ZUS nie może odmówić zwrotu nadpłaconych składek powołując się wyłącznie na stan konta płatnika, gdyż ma ono jedynie ewidencyjny charakter a nie prawotwórczy. Strona odwołująca podkreśliła, że sam stan nadpłaty jest bezsporny, wobec czego skarżący korzysta jedynie ze swojego prawa do zwrotu nadpłaconych składek, akcentując, że Zakład nie wykazał podstawy, która uzasadniałaby odmowę tego zwrotu, ani też nie wskazał jednoznacznie podstawy faktycznej swojej decyzji. (odwołanie k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości dotychczasowe stanowisko, a także o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. (odpowiedź na odwołanie – k. 30)

W piśmie procesowym z 4.02.2022 r. pełnomocnik płatnika poparł odwołanie, akcentując, że istotne dla sprawy okoliczności faktyczne są między stronami bezsporne, a spór ma wyłącznie charakter prawny. (pismo procesowe pełnomocnika płatnika k. 35)

W dn. 15.03.2022 r. pełnomocnik pozwanego złożył pismo procesowe, w którym zaznaczył, że spór dotyczy trzech kwestii:

-powód wnosi o zwrot nadpłaty dotyczącej okresu od lutego 2004 r. do czerwca 2005 r., natomiast pozwany cały czas odnosi się do okresu od czerwca 2004 r. do grudnia 2010 r. jako jednej całości ,

- zdaniem ZUS warunkiem zwrotu nadpłaty są rozliczenia za cały okres kontrolny, a nie tylko ten z wniosku,

- rozważania ZUS dotyczące deklaracji, korekt, rozliczeń po czerwcu 2005 r. są w n/n sprawie bezprzedmiotowe bo wniosek o zwrot nadpłaty dotyczy okresu krótszego.

Zakład zaznaczył, że informacja o ewentualnej nadpłacie wysłana do płatnika zawierała informację o saldzie konta płatnika z uwzględnieniem wpłat i dokumentów rozliczeniowych zaksięgowanych na koncie do 31.12.2020 r., akcentując, że przy tym w 2019 r. i w 2020 r. płatnik był informowany i wzywany przez ZUS o konieczności złożenia prawidłowych dokumentów wyrejestrowujących i rozliczeniowych wobec czego konto jest cały czas w rozliczeniu. Pozwany podkreślił, że wbrew twierdzeniom pełnomocnika powoda ustalenie kwoty nienależnie opłaconych składek (kwoty do zwrotu) na koncie płatnika wymaga kompleksowego rozliczenia całego konta – okres opłacania składek płatnika od 1.01.1999 r. Pozwany wywodził, że brak prawidłowych dokumentów rozliczeniowych na koncie płatnika uniemożliwia ustalenie salda konta płatnika. Podniósł, że płatnik kontynuuje przysyłanie korekt za okres objęty wcześniejszą kontrolą. Do dnia 1.03.2022 r. przekazane są korekty do listopada 2005 r. (pismo procesowe pełnomocnika ZUS k. 37)

W piśmie procesowym z 18.08.2022 r. pozwany Zakład podtrzymał zajęte stanowisko podkreślając, że do czasu zakończenia składania przez płatnika korekty dokumentów rozliczeniowych uwzględniających wyniki przeprowadzonych w latach 2011-2012 oraz 2019 -2020 kontroli, ZUS nie ma możliwości ustalenia prawidłowej kwoty nadpłaty, dodatkowo podnosząc, że nienależnie opłacone składki ulegają przedawnieniu, a tym samym nie może nastąpić ich zwrot. (pismo procesowe ZUS k. 51-52)

Na rozprawie w dniu 13.09.2022 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie, oświadczył, że zamiast MPK składki opłacał związek zawodowy za pracowników MPK jako zleceniobiorców odwołującego, z którymi zawarł umowy zlecenia, ale sąd orzekł, że pracowali oni de facto na rzecz swojego pracodawcy – MPK, a ponadto przyznała, że powód nie jest w stanie stwierdzić jaka była data doręczenia pisma o nadpłacie. Pełnomocnik powoda wyjaśnił, że co do drugiego okresu objętego kontrolą ZUS, płatnik nie odwoływał się od decyzji organu rentowego a w związku z pierwszą kontrolą toczyło się ok. 1600 spraw, z których aktualnie większość jest już zakończona i pozostały jedynie sprawy z problemami procesowymi np. ze względu na zgon ubezpieczonego, których jest kilkanaście. Pełnomocnik wnioskodawcy podkreślił, że związek w w/w sprawach stał po stronie ZUS i odwołania MPK były oddalone.

Natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania oraz o nieobciążanie pozwanego kosztami postępowania, oświadczył, że pismo z 4.01.2021 r. stwierdza nadpłatę, ale pozwany nie jest w stanie podać daty jego doręczenia powodowi, dodając, że nigdy wcześniej nie były wysyłane do wnioskodawcy powiadomienia o nadpłacie. Pełnomocnik Zakładu przyznał, że kwota dochodzonej nadpłaty na dzień 20.09.2021 r. nie jest kwestionowana przez ZUS i została wyliczona na podstawie korekty złożonej przez płatnika, jak i sporządzonej przez ZUS z urzędu, a ponadto oświadczył, że nie wie czy spory o okres kontrolny od czerwca 2004 r. do grudnia 2010 r. już się zakończyły, ani jak wygląda sytuacja kontroli za okres od stycznia 2011 r. do września 2012 r., która została zakończona w 2020 r. Ponadto pełnomocnik ZUS oświadczył, że najstarsze składki nadpłacone liczyły się od kwietnia 2004 r. i konieczne jest sprawdzenie jakie dokładnie były daty płatności składek od kwietnia 2004 r. (e-prot. z 13.09.2022 r.: stanowiska stron -00:00:05-00:24:10)

W piśmie procesowym z 21.09.2022 r. pełnomocnik ZUS podał, że po rozliczeniu konta płatnika na 19.09.2022 r. Zakład ustalił nadpłatę w łącznej wysokości 590031,30 zł, zaznaczając, że kwota ta ulegnie zmianie ponieważ od kwietnia 2022 r. (od składki za marzec 2022 r.) płatnik nie reguluje składek bieżących, akcentując, że w poprzednim piśmie procesowym ZUS podniósł zarzut przedawnienia nadpłaconych składek do zwrotu. Ponadto ZUS poinformował o zaprzestaniu składania przez płatnika korekt dokumentów rozliczeniowych – ostatnią korektę płatnik złożył 24.06.2022 r. za marzec 2012 r. (pismo procesowe ZUS k. 67)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek - Związek Zawodowy (...) w Ł. działa na podstawie wpisu do KRS od 25.01.2002 r.

(informacja z KRS k. 26-29)

Płatnik zatrudnia pracowników, za których jest zobowiązany opłacać do ZUS należne składki do 15 dnia każdego miesiąca.

(okoliczności niesporne)

W dniach 22.08.2011 r. – 29.09.2012 r. ZUS przeprowadził u płatnika składek kontrolę, którą objęto okres od czerwca 2004 r. do grudnia 2010 r., a w wyniku której ustalono, że płatnik zawierał umowy cywilnoprawne zlecenia z pracownikami (...) Sp. z o.o. zgłaszając ich do ubezpieczeń zdrowotnych. Zakład ustalił, że umowy zlecenia były wykonywane przez zleceniobiorców na rzecz ich macierzystego pracodawcy tj. (...) Sp. z o.o.

(okoliczności niesporne)

Od decyzji ZUS ustalających podlegania zleceniobiorców ubezpieczeniom pracowniczym u macierzystego pracodawcy (...) Sp. z o.o. odwołania złożył pracodawca. W postępowaniach sądowych zainicjowanych odwołaniami (...) Sp. z o.o. płatnik składek zajął stanowisko jak ZUS. Sprawy są już w większości zakończone wyrokami oddalającymi odwołania.

(okoliczności niesporne)

W dn. 17.09.2017 r. ZUS wysłał do płatnika pismo z wnioskiem o dokonanie korekty dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych za zleceniobiorców, dla których zostały wydane decyzje o podleganiu ubezpieczeniom u ich pracodawcy (...) Sp. z o.o. wraz z podstawami wymiaru składek. Następnie w dniach 20.11.2019 r., 21.05.2020 r. ZUS wysłał do płatnika kolejne pisma w sprawie sporządzenia korekt. Ustalono, że na dzień 22.10.2021 r. płatnik nie przekazał korekty dokumentów za cały okres.

(okoliczności niesporne)

W marcu 2020 r. została u płatnika zakończona doraźna kontrola ZUS wszczęta w grudniu 2019 r., którą objęto dalszy okres od 1.01.2011 r. do 30.09.2012 r. w przedmiocie wykonywania umów zlecenia u płatnika, jako świadczenia pracy przez zleceniobiorców na rzecz macierzystego zakładu pracy (...) Sp. z o.o. Kontrola ta została zakończona ustaleniem, że zawarcie umów zlecenia z pracownikami MPK przez płatnika miało na celu obejście przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Protokół tej kontroli stał się też podstawą do wszczęcia kontroli za okres od 1.01.2011 r. do 30.09.2012 r. w (...) Sp. z o.o., która zakończyła się wydaniem decyzji ustalających podleganie zleceniobiorców płatnika pracowniczym ubezpieczeniom w MPK i ustaleniem podstawy wymiaru składek.

(okoliczności niesporne)

(...) Sp. z o.o. nie odwoływało się od w/w decyzji wydanych wyniku kolejnej kontroli ZUS.

(okoliczność niesporna, a nadto przyznana przez pełnomocnika płatnika e-prot. z 13.09.2022 r.: 00:10:12)

W latach 2018-2020 ZUS skorygował z urzędu część dokumentów na koncie płatnika za okres od kwietnia 2004 r. do grudnia 2010 r. z uwagi na błędy figurujące na kontach poszczególnych ubezpieczonych (zatrudnionych u płatnika) uwzględniając wyniki kontroli ZUS-owskich.

(okoliczności niesporne, a nadto przyznane przez ZUS w piśmie procesowym z 18.08.2022 r. k. 51 verte)

Płatnik sporządził w 2020 r. korekty dokumentów rozliczeniowych za styczeń i luty 2011 r. Z tego tytułu powstała na koncie płatnika nadpłata w łącznej wysokości 77114,14 zł.

(okoliczności niesporne, a nadto przyznane przez ZUS w piśmie procesowym z 18.08.2022 r. k. 51 verte)

Pismem z 4.01.2021 r. ZUS przekazał do płatnika informację, że saldo na 31.12.2020 r. wykazuje na koncie płatnika nadpłatę w wysokości 244.824,97 zł. Nadpłata ta powstała na koncie płatnika w następstwie składanych przez płatnika po kontroli korekt dokumentów rozliczeniowych, które wykazały nadpłatę na kwotę 77.114,14 zł oraz korekt z urzędu dokonywanych przez ZUS, które wykazały nadpłatę na kwotę 167.710,83 zł. ZUS pouczył płatnika w tym piśmie o możliwości wystąpienia o zwrot nadpłaty.

(okoliczności niesporne, a nadto przyznane przez ZUS w piśmie procesowym z 18.08.2022 r. k. 51 verte, wydruk salda konta k. 53)

Pismo to zostało wysłane do płatnika zwykłym listem, w ramach masowych wysyłek ZUS-u i nie ma dowodu jego doręczenia płatnikowi.

(okoliczność niesporna)

Przed wysłaniem tego pisma ZUS nie wysyłał do płatnika żadnych innych pism informujących go ewentualnej nadpłacie.

(okoliczność niesporna, a nadto przyznana przez pełnomocnika ZUS e-prot. z 13.09.2022 r.:00:01:31)

Do lipca 2021 r. płatnik skorygował kolejne dokumenty rozliczeniowe za miesiąca od kwietnia 2004 r. do listopada 2004 r. Złożone korekty spowodowały zmianę stanu konta i wzrost nadpłaty do kwoty 336476,53 zł.

(okoliczności niesporne, a nadto przyznane przez ZUS w piśmie procesowym z 18.08.2022 r. k. 51 verte)

Na dzień 11.08.2021 r. płatnik przekazał korekty dokumentów rozliczeniowych od czerwca 2004 r. do stycznia 2006 r., natomiast brakowało korekt dokumentów rozliczeniowych za okres od lutego 2006 r. do grudnia 2010 r. (kontrola zakończona w 2012 r.) oraz od stycznia 2011 r. do września 2012 r. (kontrola zakończona w 2020 r.)

(okoliczności niesporne, a nadto przyznane przez ZUS w piśmie procesowym z 18.08.2022 r. k. 52)

W dniu 20.09.2021 r. płatnik wystąpił do ZUS o zwrot nadpłaconych składek. Swoje żądanie płatnik zgłosił na formularzu (...). Jako podstawę nadpłaty we wniosku wskazano dokonane korekty deklaracji (okoliczności niesporne).

Zgodnie z saldem na koniec sierpnia 2021 r. na koncie płatnika widniała nadpłata w wysokości 336476,53 zł i wynikała ona z korekt deklaracji złożonych za okres od lutego 2005 r. do czerwca 2005 r., a także za luty i styczeń 2011 r. Poprawność złożonej dokumentacji za ww. okres nie była podważana przez ZUS, a wysokość nadpłaty wynika z salda potwierdzonego przez Zakład. Odwołujący się nie żądał zwrotu nadpłaty za kolejne okresy, za które nie złożył korekt deklaracji.

(okoliczności niesporne, a nadto deklaracje rozliczeniowe k. 6-24, wydruk z salda konta płatnika k. 25)

ZUS powiadomił pismem z 30.09.2021 r. płatnika o braku możliwości zwrotu nienależnie opłaconych składek z uwagi na brak prawidłowych dokumentów rozliczeniowych na koncie. Jednocześnie Zakład powiadomił płatnika, że jeżeli nie zgadza się z otrzymanym powiadomieniem – może wystąpić do ZUS o wydanie decyzji w tej sprawie.

(okoliczności niesporne)

Pismem z 6.10.2021 r. płatnik wystąpił do ZUS o wydanie przedmiotowej decyzji (okoliczność niesporna)

W efekcie ZUS wydał zaskarżoną decyzję z dnia 27.10.2021 r., którą odmówił wnioskodawcy zwrotu nienależnie opłacanych składek z uwagi na błędy w dokumentach rozliczeniowych, które uniemożliwiają ustalenie poprawnego salda konta płatnika.

(decyzja w aktach ZUS)

Na dzień 31.12.2021 r. płatnik przekazał korekty dokumentów ubezpieczeniowych od czerwca 2004 r. do lipca 2005 r., natomiast nadal brakowało korekt dokumentów za okres od sierpnia 2005 r. do grudnia 2010 r.

(okoliczność niesporna)

Na dzień 31.12.2021 r. saldo płatnika wykazane na Platformie Usług (...) wynosi 484004,93 zł

(okoliczność niesporna, wydruk salda konta k. 55-56)

Do dnia 1.03.2022 r. płatnik przekazał korekty za okres do listopada 2005 r. (okoliczność niesporna, a nadto przyznana przez pozwanego w piśmie procesowym z 15.03.2022 r. - k. 37 verte)

Płatnik zaprzestał składania korekt dokumentów rozliczeniowych – ostatnią korektę złożył 24.06.2022 r. za marzec 2012 r. Płatnik od kwietnia 2022 r. – od składki za marzec 2022 r. – nie reguluje składek bieżących.

(okoliczności niesporne)

Na dzień 19.09.2022 r. ZUS ustalił nadpłatę na koncie płatnika w łącznej wysokości 590031,30 zł.

(okoliczności niesporne)

Odtworzony stan faktyczny był niesporny pomiędzy stronami. Sąd ustalił fakty w oparciu o niekwestionowane dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy. Z powodu braku wątpliwości natury dowodowej, Sąd skoncentrował swoje rozważania na kwestiach prawnych, tj. ustaleniu czy możliwym jest dokonanie zwrotu na rzecz odwołującego się płatnika żądanej przez niego kwoty nadpłaconych składek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Na wstępie wskazać należy, że istota postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sprowadza się do kontroli przez Sąd wyłącznie tych rozstrzygnięć o prawach i obowiązkach stron stosunku ubezpieczenia społecznego, które zostały uprzednio podjęte przez organ rentowy. Wprawdzie kontrola ta ma wymiar pełny i wszechstronny, a jednym z jej instrumentów jest możliwość prowadzenia przez sąd ubezpieczeń społecznych postępowania dowodowego na zasadach przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego, to jednak rozstrzygnięcie sprawy przez sąd ubezpieczeń społecznych (po przeanalizowaniu na nowo wszelkich okoliczności faktycznych i prawnych) musi odnosić się do przedmiotu objętego treścią decyzji organu rentowego. Dodatkowo podnieść należy, że w judykaturze ugruntowane są poglądy, że przeniesienie sprawy na drogę sądową ogranicza przedmiot postępowania sądowego do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a spornych między stronami, poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może istnieć. Innymi słowy, przed sądem żądać można jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoje racje odnośnie do przedmiotu objętego zaskarżoną decyzją, nie można natomiast podnosić czegoś, o czym organ rentowy nie decydował (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., I UK 310/11, LEX nr 1215418).

Podkreślić w tym miejscu również należy, że jakkolwiek treść rozstrzygnięcia skarżonej decyzji nie odnosiła się wprost do odmowy zwrotu wnioskodawcy konkretnej kwoty pieniężnej, to jednak biorąc pod uwagę treść jej uzasadnienia nie ulega wątpliwości, co do jakiej kwestii organ rentowy zajął stanowisko, jak i to, że wnioskodawcy nie zwrócono żadnej kwoty pieniężnej, jak i przyczyn, które legły u podstaw takiej decyzji.

W ocenie Sądu skarżona decyzja zawiera jednak wszystkie przewidziane prawem elementy, a zatem może zostać poddana kontroli. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi bowiem integralną część decyzji i jego zadaniem jest

wyjaśnienie rozstrzygnięcia, zarówno stronie, jak i sądowi kontrolującemu zgodność z prawem rozstrzygnięcia organu. Co również istotne, organ rentowy zajął stanowisko wobec całego materiału oraz uzasadnił jasno i należycie swoje zdanie, a w szczególności uzasadnił, na jakiej podstawie uznał pewne fakty za prawdziwe i jakie wywiódł z nich skutki prawne.

W myśl art. 19 ust. 6b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. Z 2019 r., poz. 300), jeżeli w wyniku sprawdzenia wysokości rocznej podstawy wymiaru składek Zakład stwierdzi opłacenie składek od nadwyżki ponad kwotę określoną w ust. 1, informuje o tym niezwłocznie płatników składek i ubezpieczonego za pośrednictwem płatników składek.

Zgodnie z art. 24 ust. 6a. ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. Z 2019 r., poz. 300), nienależnie opłacone składki podlegają zaliczeniu przez Zakład z urzędu na poczet zaległych lub bieżących składek, a w razie ich braku - na poczet przyszłych składek, chyba że płatnik składek złoży wniosek o zwrot składek, z zastrzeżeniem ust. 6c, 8 i 8d.

Art. 24 ust. 6b w/w ustawy stanowi, że Zakład zawiadamia płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z ust. 6a mogą być zwrócone chyba, że nie przekraczają wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym.

W myśl art. 24 ust. 6c, po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, płatnik składek może złożyć wniosek o ich zwrot.

Na mocy art. 24 ust. 6d nienależnie opłacone składki podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 6c.

Z treści art. 24 ust. 6e wynika, że jeżeli nienależnie opłacone składki nie zostaną zwrócone w terminie określonym w ust. 6d, podlegają oprocentowaniu w wysokości równej odsetkom za zwłokę pobieranym od zaległości podatkowych, od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 6c.

Zgodnie z art. 24 ust. 6f, w przypadku braku płatnika składek lub jego następcy prawnego Zakład zawiadamia ubezpieczonego o kwocie nienależnie opłaconych składek w części sfinansowanej przez ubezpieczonego i na jego wniosek zwraca nienależnie opłacone składki. Przepisy ust. 6c-6e stosuje się odpowiednio.

W myśl art. 24 ust. 6g, nienależnie opłacone składki ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia:

1) otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6b;

2) opłacenia składek, w przypadku braku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6b.

Stosownie do treści art. 24 ust. 6h, bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w ust. 6g, ulega zawieszeniu:

1) w przypadku wydania przez Zakład decyzji w sprawie nienależnie opłaconych składek - od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna;

2) jeżeli wydanie decyzji w sprawie nienależnie opłaconych składek jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd - do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż na okres 2 lat;

3) od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy;

4) w przypadku wydania przez Zakład decyzji stwierdzającej brak obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym lub obniżającej podstawę wymiaru składek na te ubezpieczenia - od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna.

Podkreślić należy, że stosunek ubezpieczenia społecznego jest szczególnym zobowiązaniem o charakterze publicznoprawnym, który łączy zasadniczo trzy podmioty: ubezpieczyciela (ZUS), ubezpieczonego oraz płatnika. Do stosunku ubezpieczenia społecznego znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi inaczej - art. 123. W przypadkach wyraźnie w ustawie wskazanych stosuje się także przepisy Kodeksu cywilnego, co uzasadnia pogląd o autonomii prawa ubezpieczeń społecznych wobec prawa cywilnego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2007 r., I UK 90/07, OSNP 2008 nr 19-20, poz. 301). Ponadto, w orzecznictwie nie jest kwestionowany pogląd, że wszelkie należności wpłacone przez płatnika tytułem składek na ubezpieczenia społeczne na konto płatnika, pozostają należnościami składkowymi ze stosunku ubezpieczenia społecznego niezależnie od tego, czy zostały uiszczone w zawyżonej wysokości lub bez ważnego tytułu. Nie nabywają one charakteru świadczeń nienależnych w rozumieniu art. 410 k.c. także dlatego, że należności składkowe podlegają na wniosek płatników zwrotowi w trybie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2008 r., II UK 71/08, OSNP 2010 nr 7-8, poz. 104, z dnia 24 stycznia 2013 r., V CSK 63/12, LEX nr 1293850). Tak więc nienależnie opłacona przez płatnika składka stanowi instytucję prawa ubezpieczeń społecznych.

Zasady postępowania w razie opłacenia nienależnych składek zostały jasno określone w art. 24 ust. 6a-7 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a podstawowym sposobem postępowania w przypadku nienależnie opłaconych składek jest więc zaliczenie ich na poczet innych należności składkowych płatnika, a dopiero na wniosek płatnika organ rentowy stosuje alternatywny sposób rozliczenia płatnika tj. zwrot kwoty nienależnie opłaconych składek.

W tym istotna jest, zwłaszcza dla przedmiotowej sprawy, regulacja zawarta w art. 24 ust. 6g, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 138, poz. 808), zmienionego następnie art. 11 ust. 1b ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. Nr 232, poz. 1378). Podkreślenia wymaga, że prawidłowa wykładnia art. 24 ust. 6g ustawy systemowej w brzmieniu wprowadzonym do ustawy systemowej ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, powiązana jest z całą procedurą zwrotu nienależnie opłaconych składek, zgodnie z którą organ rentowy ma obowiązek zawiadomić płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z art. 24 ust. 6a ustawy systemowej mogą być zwrócone, chyba że nie przekraczają wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym (wcześniej była to kwota 5 % najniższego wynagrodzenia). Następnie płatnik składek może złożyć wniosek o zwrot nienależnie opłaconych składek, po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone. Nienależnie opłacone składki podlegają zwrotowi w terminie 30 dni od daty wpływu wniosku.

Trzeba przypomnieć, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 26 maja 2010 r., P 29/08 (OTK-A 2010 nr 4, poz. 35), stwierdzając niezgodność art. 24 ust. 7 ustawy systemowej z art. 32 w związku z art. 64 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wskazał, że sposób określenia w zakwestionowanym przepisie chwili rozpoczęcia biegu terminu dochodzenia zwrotu nienależnie opłaconej składki na chwilę „daty ich wpłacenia” prowadzi do negatywnego zróżnicowania kategorii płatników, w których przypadku ustalenie, że składka była nienależnie opłacona, następuje w pewien czas po opłaceniu składki. Data opłacenia składki może nie pokrywać się bowiem z datą ustalenia, że składka była nienależnie opłacona. Dzieje się tak wówczas, gdy po opłaceniu składki zapada decyzja bądź orzeczenie stwierdzające brak podstawy prawnej jej opłacenia. W przypadku, gdy między datą opłacenia składki a datą wydania prawomocnego orzeczenia stwierdzającego brak podstawy do opłacenia składki upłynął termin co najmniej 5 lat, płatnik tracił możliwość dochodzenia zwrotu nienależnie opłaconej składki, która uiszczana była w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 7 maja 2003 r, co Trybunał uznał za niezgodne z konstytucją. Trybunał zauważył, że gdyby zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami skarżący wykazał wymaganą staranność we własnych sprawach, to nie mógłby wystąpić z wnioskiem o zwrot nienależnie opłaconych składek, ponieważ przed dniem uprawomocnienia się decyzji

stwierdzającej brak obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, składki nie były jeszcze nienależne, a po prawomocności decyzji stałyby się przedawnione. Wobec powyższego ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw do ustawy systemowej został dodany do art. 24 ust. 6g, zgodnie z którym nienależnie opłacone składki ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o kwocie nienależnie opłaconych składek (art. 24 ust. 6g pkt 1) lub po upływie 10 lat od opłacenia składek, w przypadku, gdy Zakład nie zawiadomił o możliwej kwocie zwrotu (art. 24 ust. 6g pkt 2). Jednocześnie ustawodawca w art. 5 ust. 3 i 4 zawierającym przepisy intertemporalne postanowił, że do nienależnie opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej, jeżeli nie upłynął jeszcze termin dochodzenia ich zwrotu, stosuje się art. 24 ust. 6b, 6c, 6g i 6h ustawy systemowej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, okoliczności uzasadniające zawieszenie biegu terminu przedawnienia, określone w art. 24 ust. 6h ustawy systemowej w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględnia się również wtedy, gdy okoliczności te wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Powyższa ustawa weszła w życie 20 lipca 2011 r.

Następna zmiana powyższych przepisów miała miejsce z dniem 1 stycznia 2012 r., na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców - zmieniającego treść art. 24 ust. 6g ustawy systemowej, ponieważ skrócony został okres przedawnienia składek na ubezpieczenia społeczne z 10 do 5 lat. Zgodnie zaś z art. 27 ust. 3 powyższej ustawy do przedawnienia należności z tytułu nienależnie opłaconych składek, o którym mowa w art. 24 ust. 6g ustawy systemowej, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Wedle zatem zasady wynikającej z tego przepisu do należności składkowych nieprzedawnionych do 1 stycznia 2012 r. (wedle starych zasad z zastosowaniem 10-letniego okresu przedawnienia) ma zastosowanie 5-letni termin przedawnienia, z tym jednakże bardzo istotnym zastrzeżeniem, że liczy się go nie od daty ich wymagalności, ale od dnia 1 stycznia 2012 r. Wyjątek od tej zasady ustanawia ust. 2 przywołanego przepisu, stosownie do którego, jeżeli przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Za każdym więc razem konieczne jest ustalenie terminu upływu przedawnienia na podstawie przepisów „starych” i „nowych” i przyjęcie terminu bardziej korzystnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2013 r., I UK 613/12, OSNP 2014 nr 3, poz. 44, wyrok SN z dnia 8 września 2015 r., I UK 405/14, legalis nr 1337367).

Podkreślić w tym miejscu należy, że wskazana problematyka była przedmiotem orzecznictwa Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 8 września 2015 r. (sygn. akt I UK 405/14, Legalis nr 1337367) stwierdził, że w sytuacji wydania przez organ rentowy zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 6g pkt 1 ww. ustawy nie ma zastosowania art. 24 ust. 6g pkt 2 tej ustawy, bowiem ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw określono wyraźnie termin początkowy biegu terminu przedawnienia nienależnie opłaconych składek, przyjmując, że będzie to albo data otrzymania od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zawiadomienia o kwocie nienależnie opłaconych składek (art. 24 ust. 6g pkt 1ww. ustawy), albo - w razie braku takowego zawiadomienia - dzień opłacenia składek (art. 24 ust. 6g pkt 2 ww. ustawy).

Mając na względzie powyższe należy wskazać, iż termin przedawnienia rozpoczyna swój 5 letni bieg od dnia zawiadomienia płatnika składek o nadpłacie zgodnie z art. 24 ust. 6g pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Jeżeli natomiast organ rentowy nie zawiadomił o nadpłacie do czego był zobowiązany treścią art. 24 ust 6b, nie można przyjąć, iż żądanie zwrotu nadpłaty uległo przedawnieniu. Nie można bowiem odczytywać treści art. 24 ust. 6g ustawy w ten sposób, że w przepisie tym mamy w istocie podwójne określenie początku biegu terminu przedawnienia żądania zwrotu z ograniczeniem ustawowego terminu przedawnienia. Takie rozumienie tego przepisu, niewątpliwie korzystne dla organu, zwalniające organ z obowiązku dbałości o kontrolowanie prawidłowości wpłat i pozbawiające w istocie nałożony obowiązek zawiadomienia, praktycznie jakiegokolwiek znaczenia prawnego, nie ma nic wspólnego z treścią tego przepisu.

Przepisu art. 24 ust. 6g nie można bowiem wyklądać w oderwaniu od treści art. 24 ust. 6b, który to przepis stanowi jednoznacznie, że zakład zawiadamia płatnika składek o kwocie nienależnie opłaconych składek, które zgodnie z ust.

6a mogą być zwrócone, chyba że nie przekraczają wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym. Tak wykładnia gramatyczna, systemowa jak i funkcjonalna nie pozwala w związku z powyższym na budowanie innego wniosku, niż ten, że przepis art. 24 ust. 6g pkt 2 odnosi się wyłącznie do tych składek, co do których z uwagi na ich wartość, zakład nie ma obowiązku dokonywania zawiadomienia tak (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 15 listopada 2018 r., III AUa 103/18, L. nr Numer (...), podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 czerwca 2015 r., III AUa 1228/14, Lex nr 1814810).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że wysokość nienależnie opłaconych składek przez płatnika była znacznie wyższa od wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, co oznacza, że ZUS nie był zwolniony z obowiązku zawiadomienia wnioskodawcy, jako płatnika składek, o wysokości nienależnie opłaconych składek. Wobec powyższego, bieg terminu przedawnienia rozpoczął się - nie z dniem nienależnego opłacenia przez wnioskodawcę składek, ale dopiero z dniem zawiadomienia przez ZUS o wysokości nienależnie opłaconych składek, co nastąpiło po dniu 7 grudnia 2018 r. Bez wątpienia zatem zgłoszone przez stronę skarżącą w dniu 20.09.2021 r. żądanie zwrotu nienależnie opłaconych przez Związek Zawodowy (...) w Ł. składek w kwocie 336476,53 zł, nie uległo przedawnieniu. Przepis art. 24 ust. 6g wraz z przepisem art. 5 ust. 3 ustawy wprowadzającej wszedł w życie 20 lipca 2011 r., w dacie tej obowiązywał 10 - letni termin przedawniania składek, w związku z czym, na datę wejścia nowej regulacji, nie upłynął okres przedawnienia, konsekwencją, czego jest zastosowanie także do nich nowej regulacji prawnej art. 24 ust. 6b do 6h, także w zakresie obowiązku zawiadomienia o nienależnym opłaceniu składki. Zarzuty i argumentacja organu rentowego, mogłyby być skuteczne w sytuacji, gdyby żądanie zwrotu dotyczyło składek przedawnionych na lipiec 2011 r., na datę wejścia w życie przepisu art. 5 ust. 3 ustawy wprowadzającej zmiany, jednakże w przedmiotowym stanie faktycznym spór dotyczy składek wpłaconych później, żądanie zwrotu których na 20 lipca 2011 r. nie było przedawnione, zatem organ nie został zwolniony z obowiązku zawiadomienia, i co do żądania zwrotu których bieg terminu przedawnienia rozpoczął się dopiero z dniem doręczenia zawiadomienia.

Jedynie na marginesie należy w tym zakresie przypomnieć, że przepisy art. 24 wskazanej ustawy zostały zmienione przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U.2002.241.2074 z póź. zm.) od dnia 1 stycznia 2003 roku. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. nr 137 poz. 887 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2003 r., należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-5d. Obecne brzmienie art. 24 ust. 4 zostało nadane przez ustawę z 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011 r. nr 138, poz. 808) zmieniającą u.s.u.s. z dniem 20 lipca 2011 r., a następnie przez ustawę z 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r., nr 232, poz. 1378, dalej: u.r.n.o.) z dniem 1 stycznia 2012 r. A zatem od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2011 r. termin przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne wynosił 10 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne.

Co prawda nie ma dowodu doręczenia zawiadomienia z dnia 4.01.2021 r. wysłanego przez ZUS do płatnika w ramach masowych wysyłek powiadomień do płatników, jednak między stronami nie ma sporu, że jest to pierwsze zawiadomienie – pełnomocnik pozwanego wprost przyznał bowiem tą okoliczność na rozprawie z 13.09.2022 r. (e-prot. z 13.09.2022 r.: 00:01:31).

Należy zaznaczyć, że płatnik składek może złożyć wniosek o ich zwrot dopiero po stwierdzeniu, że składki zostały nienależnie opłacone, co wynika z treści art. 24 ust. 6c ustawy systemowej. Powyższe zostało stwierdzone po raz pierwszy przez organ rentowy dopiero w piśmie z dnia 4.01.2021 r. W sytuacji wydania przez organ rentowy zawiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 6g punkt 1 ustawy systemowej, nie ma zastosowania art. 24 ust. 6g punkt 2 tej ustawy, bowiem ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, określono wyraźnie termin początkowy biegu terminu przedawnienia nienależnie opłaconych składek, przyjmując, że będzie to, albo data otrzymania od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zawiadomienia o kwocie nienależnie opłaconych składek - art. 24 ust. 6g pkt 1 ustawy systemowej, albo - w razie braku

takiego zawiadomienia - dzień opłacenia składek - art. 24 ust. 6g pkt 2 ustawy systemowej. Przy czym druga sytuacja nie dotyczy przedmiotowej sprawy.

Ponadto Sąd podzielił w całości stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 4 czerwca 2019 r., III UK 155/18 (L.), że o nadpłacie lub niedopłacie składek nie przesądza stan konta płatnika prowadzonego przez organ rentowy na podstawie art. 45 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, na którym prowadzone są rozliczenia należnych składek, wypłacanych przez płatnika zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych podlegających zaliczeniu na poczet składek oraz innych składek pobieranych przez Zakład. Stan nadpłaty składek może zatem istnieć, mimo że nie potwierdza go stan konta płatnika. Ustalenie rzeczywistego stanu należności składkowych, jeśli jest on niezgodny ze stanem konta płatnika (na jego korzyść), wymaga wprowadzenia jego korekty (przez złożenie przez płatnika deklaracji korygujących bądź sporządzenia deklaracji korygujących z urzędu), **ale ta niezgodność nie może być podstawą odmowy zwrotu nadpłaconych składek**. Jeśli we wniosku o zwrot składek płatnik powołuje się na zapłacenie nienależnych składek (z braku tytułu do ubezpieczenia) w danym okresie, to obowiązkiem organu rentowego jest, po pierwsze, zajęcie stanowiska, czy składki te były opłacone nienależnie, a w przypadku podzielenia takiej kwalifikacji, po drugie, konieczne jest wyjaśnienie, czy zostały one rozliczone w myśl zasad wynikających z przepisów dotyczących rozliczania składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczeń chorobowego i wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze i w konsekwencji, czy na dzień wniosku nadpłata składek nadal istnieje. **Organ rentowy nie może natomiast odmówić zwrotu nadpłaty składek, powołując się wyłącznie na stan konta płatnika, bowiem ma on charakter wyłącznie ewidencyjny, a nie prawotwórczy**. Pogląd ten Sąd Okręgowy w całości akceptuje traktując jako własne stanowisko w sprawie.

Ponadto Sąd Okręgowy w całości zgadza się ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku zajęтым w wyroku z 11.03.2015 r., III AUa 1412/14, (LEX nr 1665758), zgodnie z którym przepisy art. 24 ust. 6d i ust. e ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie wchodzą w relację z obowiązkiem płatnika składek, o którym mowa w art. 38 ust. 2 ustawy. Powinność przekazania w terminie 7 dni od uprawomocnienia się decyzji dokumentów związanych z ubezpieczeniami społecznymi (wynikających z rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym) nie koryguje mechanizmu opisanego w art. 24 ust. 6d i ust. 6e. W obowiązujących przepisach brak podstaw prawnych do tego rodzaju konkluzji.

Reasumując – w świetle wszystkich poczynionych rozważań błędne jest, zdaniem Sądu Okręgowego, stanowisko organu rentowego przyjęte w zaskarżonej decyzji, że nienależnie opłaconych składek nie można dochodzić, jeżeli od daty ich opłacenia upłynęło 5 lat, a także, że odmowę zwrotu składek uzasadniał brak złożenia przez płatnika składek wszystkich korekt dokumentów rozliczeniowych za wszystkie okresy.

W efekcie Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w pkt 1 sentencji wyroku i zmienił zaskarżoną decyzję z 27.10.2021 r. zobowiązując ZUS II Oddział w Ł. do zwrotu płatnikowi kwoty 336476,53 zł tytułem nadpłaconych składek za okres od lutego 2004 r. do czerwca 2005 r., zgodnie z niekwestionowanym stanem konta płatnika i saldem ustalonej nadpłaty na dzień 31.08.2021 r., zgodnie z żądaniem pozwu, jako, że Sąd z mocy art. 321 § 1 k.p.c. nie może wyjść poza granice roszczenia.

Natomiast jeśli chodzi o wniosek płatnika o przyznanie odsetek ustawowych to Sąd przekazał go Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. do rozpoznania z uwagi na czasową niedopuszczalność drogi sądowej, albowiem organ rentowy w tym zakresie nie zajął żadnego stanowiska. Należy zauważyć, iż tak sprecyzowane roszczenie, jak w przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem rozpoznania organu rentowego.

Zgodnie z dyspozycją art. 476 § 2 k.p.c. w związku z art. 2 k.p.c. przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych dotyczących ubezpieczenia społecznego i kategorii spraw wymienionych w pkt 1-5 § 2 art. 476 k.p.c.

Na obecnym etapie postępowania, wobec braku decyzji organu rentowego w zakresie roszczenia odwołującego się płatnika o odsetki ustawowe, zachodzi czasowa niedopuszczalność drogi sądowej, a właściwym do rozpoznania roszczeń pozostaje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, od decyzji którego będzie przysługiwać stronie skarżącej prawo wniesienia odwołania do Sądu zgodnie z powołanymi przepisami.

Z uwagi na powyższe tj. na czasową niedopuszczalność drogi sądowej Sąd, na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 464 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt 2 sentencji.

W przedmiocie kosztów Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. odstępując od obciążenia pozwanego kosztami postępowania uznając, że ze względu na skomplikowany charakter prawny sprawy zachodziła okoliczność uzasadniająca zastosowanie dobrodziejstwa z w/w artykułu, tym bardziej, że profesjonalny pełnomocnik powoda pozostawił wniosek pozwanego w tym przedmiocie do uznania Sądu (e-prot. z 13.09.2022 r.: 00:24:10).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi

A.P.